

κόμιατα του Εύριπου, ζητῶν τὴν λύσιν τῶν παλιρροιῶν αὐτοῦ. Καὶ ἔπορον λοιπὸν, ἀν σοφὸς ἀνὴρ, ἔχων « πολιάν τε κάρα, πολιόν τε γένειον » διεῖλθε « εὔρεξ σκιόεντα, θάλασσάν τε ἡγήσεσσαν » ἐπὶ πτερύγων ἀτμοῦ, χάριν ἀρχαιολογικῆς τίνος ἀπορίας. Καὶ ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶναι προσφιλῆς εἰς τοὺς Ἑλληνας· ἀλλ' ἴδοι ἡ ἐπιστημονικὴ περιέργεια καὶ ἔλευσίς του ἀποδίδεται εἰς ζήτημά τι σπουδαιότατον καὶ ζωτικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ καὶ ἐφημερίδες, πλάσσασαι λόγων ἀφορμὰς, πληροῦσιν ἥδη τὰς ἀτελευτήτους στήλας των.

Ἐν τῇ μεγαλεπινοίᾳ των αὐτῶν πάλιν ἐφευρίσκουσι, (καὶ ἡ ἐφεύρεσις χρήζει χρυσοβούλου) ὅτι ἡ ὑπουργικὴ ἀδελφότης δὲν διατελεῖ ἐν ἐνότητι πνεύματος καὶ ἐν δρμοίᾳ, καὶ ὅτι ἐμφύλιοι σπαραγμοὶ ἀπειλοῦσι νὰ διαρρήξωσι τοὺς ἀδελφικοὺς αὐτῆς δεσμούς. Ἀλλ' ἔστι Θεὸς κηδόμενος καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπουργῶν, ἵνα σώσῃ αὐτοὺς τοῦ ὄλεθρου, χάριν τῆς εὐημερίας καὶ τῶν μεγάλων τοῦ ἔθνους συμφερόντων, ὡς ὑπάρχει καὶ Θεὸς τῶν Βουλῶν, μισθοδοτούμενων ἀνελλειπῶν, ἵνα προσπίζωσι τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ καὶ ἄγωσιν αὐτὸν εἰς τὸν πόρον ὃν δρον τῆς κοινῆς εὐημερίας. Χύνουσι μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἰδρύτας οἱ λαοὶ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἀρθονταρέρους διαφοροῦνται ὑπὲρ ἐκείνων... ἐκ τῶν μεγάλων καύσεων τῶν Ἀθηνῶν. Πρὸς τὰ ἐμβριθῆ αὐτῶν ἔργα εἶναι ἀνεπαρκῆς ὁ ὑπάρχων κύκλος τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ ἀν ἡδύναντο, ἡθελαν, ὡς ὁ Ἰησοῦς Ναυτ., εἰπεῖ τῷ ἡλίῳ, στήτω, ἵνα εἰς τοὺς δώδεκα τοῦ ἔτους μῆνας προστεθῶσιν ἐξ ἄλλοι. Κατέφαγεν αὐτοὺς ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου των.

Αλλὰ πόσον διαφόρως πράττει σοφὴ τις σύγκλητος, μισθοδοτούμενη ἐπίσης δι' ὅλου τοῦ ἔτους τακτικῶς, ἀλλ' αὐτὴ περιορίζουσα τὴν περίοδον τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς μόνην πενταμηνίαν, ζηλοῦσα δικαιώσ τὸ πάλαι ιουδαϊκὸν ἔτος. Ἀληθῶς, ὁ σοφὸς οὗτος σύλλογος σπεύδει μὲν γὰρ μεταδώσῃ τὴν σοφίαν αὐτοῦ εἰς τοὺς διμιλητάς του, ἀλλὰ σπεύδει βραδέως, τὸ ἀρχαῖον τούτο ἀξίωμα σοφώτατον πάντων ὄμοιογῶν.

Οὐ Θεὸς λοιπὸν τῶν ὑπουργῶν, ὁ Θεὸς τῶν Βουλῶν καὶ ὁ Θεὸς τῶν ἐφημερίδων σάζουσι τὴν Ἑλλάδα, ἐκτὸς δὲν, ὡς εἰς τὴν ἀσθενῆ ἐκείνην, ἡτις ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῦ τάφου της « πολλῶν ἱατρῶν εἰσοδος μ' ἀπόλεσε » συμβῆ καὶ εἰς τὴν πλήρη ὑγείας Ἑλλάδα ἡμῶν, ἐπιγράψουσαν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Ἀκροπόλεως « πολλῶν Θεῶν κηδος μ' ἀπόλεσεν ».

GORGIAS.

ΣΥΜΒΟΛΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΞΑ.

Τοῦ Ἀρσενίου Οὐσέ.

A'.

Ἡ Ἀφροδίτη ἀναδυομένη ἐκ τῆς θαλάσσης εἶναι σοφώτατον ἐμβλημα· ἡ ἐντελεστέρα ὥραιότης πρέπει νὰ ἔχῃ κόκκον ἀλατος εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τρικυρίκις εἰς τὴν καρδίαν

B'.

Ὕπάρχουσι γυναικές τινες σταλεῖσκι ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα διαχύσωσι ἄρωμα θείας χάριτος. Αὐται, ὡς ἡ ἀρχαία Εστίας, φυλάττουσιν ἀγρύπνως τὴν ὄρετήν των ἐνταυτῷ καὶ τὸν ἔρωτα· ἡ κοιτὶς τοῦ τέκνου των τὰς προστατεύει ἐν ἡμέραις δοκιμασιῶν, καὶ διανύουσι τὴν ὅχθην, εὐτυχέστεραι ὅτι ἐθριάμβευσαν ἢ ὅτι ἔπεσσον.

C'.

Ὕ γυνὴ παρηγορεῖται ἐκ τῆς πρώτης αὐτῆς πτώσεως, ὀλισθαίνουσα εἰς δευτέραν, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀπὸ πτώσεως εἰς πτώσιν· παρηγορεῖται δηλαδὴ πάντοτε, χωρὶς ποτὲ νὰ ἦνε παρηγορημένη.

D'.

Ὕ πλέον ἐρωτευμένη γυνὴ ἔχει πάντοτε καὶ δεύτερόν τινα ἔρωτα εἰς τὸν ὅδον τῆς καρδίας της.

E'.

Ο ἔρως δὲν γηράσκει, ἀποθνήσκει νήπιον.

ST'.

Εἰς μὲν τὴν γυναικα ὁ ἔρως εἶναι ἡ περιέργεια, εἰς δὲ τὸν ἄνδρα εἶναι αὐτὸς ὁ ἔρως.

Z'.

Ἄι γυναικες ἔγραψαν τὴν ἐποποίηαν τοῦ ἔρωτος, οἱ ἄνδρες τὴν ἐσχολίασαν, ἀλλ' ὅμως δὲν τὴν ἐνόησαν.

H'.

Γινώσκει πλειότερα ὅστις ἀνεδίφησε τὸ τολμηρὸν ἐκεῖνο βιβλίον, τὸ ὀνομαζόμενον γυνὴ, ἢ ὅστις ὡχρίασεν ἐπὶ τὸν πῖνον τῶν βιβλιοθηκῶν. Εἰς τίνα σοφὸν δὲν δύναται νὰ εἴπῃ ἡ γυνὴ; « Ἡ ἐπιστήμη, εἶμαι ἐγώ. »

Θ'.

Ο ἔρως εἰς τὴν καρδίαν τῆς γυναικὸς εἶναι ὡς ὁ ἀδάμας ἐντὸς τοῦ ἄνθρακος. Εὐρίσκεις ἐν αὐτῷ τὸ πῦρ, τὸν θάνατον καὶ τὸ φῶς.

I'.

Εἴδον πολλὰς ἐπαναστάσεις καὶ γνωρίζω τώρα τί πρέπει νὰ φρονῶ περὶ τῆς ἐπιβρόης των ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς ἀναπτύξεως. Δὲν κρατοῦν τὸ σκηνητρον τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὰς ἡειράς των, ἀλλὰ τὴν ἁρέδον τῆς Κίρκης, τὴν μεταβάλλουσαν τοὺς ἀνθρώπους εἰς θηρία καὶ κτήνη.

(ΚΑΡΟΛΟΥ ΝΟΔΙΕ, ἀνέκδοτα τεμάχια.)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἡ Σειρὴν (τέλος). — Δύο νύκτες θεριναί. — Ὁ πύργος τῶν Παρθένων. — Ἰστορικὰ ἀνέκδοτα: Ναπολέων καὶ Φούλτων. — Ποιήσεις. Ἀσμα πειρατῶν ὑπὸ Βύρωνος. Ἔκσινη. — Ἡ Πενία καὶ ἡ ἀγαθοποιία. — Σάρρα καὶ Ἰσμαήλ. Ἐργα καὶ ἡμέραι. — Σύμβολα καὶ Παράδοξα.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ. — Ἡ ἀγαθοποιία, ἀνάγλυφον. — Ἡ Σάρρα καὶ ὁ Ἰσμαήλ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. Ὁ ὑποκόμης τῆς Βραζελόνης.